

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Qui in diuinis, atque etiam profanis litteris, insepulti, meritò à bestijs
sint deuorati?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

CAPVT LXV.

Malè sepulcrorum exempla.

Rorrò cur bonis mala subinde sepulchra, vel nulla contingat, aut quid illis noceat, postea discutiemus. Nunc malis vel nullam, vel malam sepulturam contingere haud immeritò, ostendemus. Nulla còntigit vxori Lot. Causam & Scriptura, & Iosephus indicat: *Vxor Lot, inquit, cùm respiceret saepe civitatem, & eius curam haberet, interdicens Domino, ne faceret, in statuum salis conuersa dignoscitur. Vidi siquidem eam: hactenus enim manet.* Nimirum ipsa sibi monumentum est, aliud non habet. Nam & in Scripturis anonyma est. At cur in statuam salis conuersa est? Vt pœna peccato corresponderet, & in quo peccauerat, in eo etiam puniretur. Nam si Hebræis à Lyrano relatis credimus, fuit mulier illa non modò curiosa, sed etiam inhospitalis. Dicitur enim, vespere præcedente, marito suo, ad condiendos pro Angelis cibos, sal porrigere noluisse, quòd instar ciuium Sodomiticorum, erga peregrinos malè affecta esset. Ne ergo illi insulsa femine sal deesset, ipsa est in salem commutata. Sed quidquid sit de hac Hebræorum narratione, inobedientia, & curiosus illius respectus, sufficiebant ad eam sepultura priuandam. Simili priuationis pœna punitus legitur impius Iason, qui multos de patria sua expulerat, peregrè perijt, Lacedæmonas profectus, quasi pro cognatione ibi refugium habiturus: & qui in sepultos multos abiecerat, ipse & illamentatus, & insepultus abicitur, sepultura neq; peregrinà vsus, neq; patrio sepulchro participans. Vbi vides legem talionis, etiam illis filijs metuendam, qui parcitate quadam dementati, paterni, vel materni funeris sumptus, quantum possunt, contrahunt; digni vtique vt illis paria ab hæredibus suis referantur. Sunt in diuinis libris complura eiusmodi exempla. Siquidem & quinq; reges Amorrhæi insepulti abjecti sunt: David amputatum Palæstini gigantis caput Hierosolymam inculit, corpus eius volueribus & feris dilaniandum reliquit, iusta talione. Quippe, sicut Philisthæus dixit ad David: *Veni ad me, & dabo carnes tuas volatilibus cali, & bestijs terra;* ita respondit David: *Dabit te Dominus in manu mea, & percussiam te,*

I.
Gen. 19.
Luc. 17.
Ioseph. lib. x.
Antiquit. Iudaic. cap. 19.

2. Machab. 5.

Ios. 10.

1. Reg. 17. 46.

Vvvv & aufe-

& auferam caput tuum à te: & dabo cadauera castrorum Philistinorum
 hodie volatilibus cali, & bestiis terra: ut sciat omnis terra, quia est
 Deus Israël. Idem contigit Achab regis impiæ uxori Iezabel,
 4. Reg. 9. 33. quam mandato Iehu de fenestra precipitauerunt, aspersusq; est
 sanguine paries, & equorum ungula conculcauerunt eam. Cumq;
 introgressus esset, ut comederet, biberetq;, ait: Ite, & videte maledi-
 ctam illam, & sepelite eam: quia filia regis est. Cumq; iissent, ut sepe-
 lissent eam, non inuenerunt nisi caluariam, & pedes, & summas ma-
 nus. Reuersiq;, nuntiauerunt ei. Et ait Iehu: Sermo Domini est,
 quem locutus est, per seruum suum Eliam Thesbiten, dicens: In agro
 Iezabel comedent canes carnes Iezabel, & erunt carnes Iezabel sicut
 sterco super faciem terra in agro Iezabel; ita ut pratercuntes dicant:
 Hæcine est illa Iezabel? Cuius enim anima tricipiti Cerbero de-
 bebatur, rectissime etiam carnes famelici venatorum molossi
 deuorauerunt. Non apponam, quæ de Ioachim rege à Nabu-
 chodonosor capto, occiso, & ante muros Ierosolymitanos in-
 sepulto abjecto, deque Arrano & Iehu Pontificibus à Zelotarum
 manu interfectis, ac sine tumulo relictis Iosephus refert; &
 nec quæ de Bessi Bactrianorum præfecti corpore à Darij regis
 consanguineis conciso fundisque hinc inde dissipato memoran-
 tur: nec quæ leguntur de Aristocrate Arcadum rege, extra fines
 itidem insepulto, rejecto; nec quæ de Cleomene pelle nudato,
 & cruci affixo, apud Plutarchum aliosq;, legatur. Quid mi-
 rum est, si in eorum corpora sæuitum est post mortem, qui viui
 in vivos sæuierunt? Quis non dicat Ioannem Leidensem Ana-
 baptistarum regem meruisse, ut caueæ ferreæ vice feretri im-
 positus suspenderetur? Si homines indignum pomposo funere ho-
 norant, adest Deus, & corrigit funeris rationem.

II. Narrat Hieronymus de Florentia in vita P. Caspari San-
 chez, nobilem Hispanum sine poenitentia defunctum, hominem
 prædiuitem, elatum domo magnâ pompâ, ingenti comitantium
 caterua. Dixisset triumphum victori institutum; sed non diu
 duraturum. Exorta est enim repente, dum proceditur, tam sæua
 & atrox tempestas, ut in funus prodeuntes necesse esset omnes
 dissipari, & quæ quisque proximè posset, sub tecta se recipere.
 Ob intolerabilem autem cadaueris foetorem res moram non-
 patiebatur.

Ioseph. li. 10.
 Antiq. cap. 8.
 & lib. 5. de
 bell. Iudaic.
 cap. 1. & 2.

P. Hieronymus
 de Florentia
 in vit. P. Ca-
 spari Sanchez.
 c. 13. Pag. 12.